

Powrót z piekła Abisynji

CO OPOWIADAJĄ CHORZY I RANNI ŻOŁNIERZE. — ZESZTYWNIĄŁE NOGI I RĘCE, ROPIEJĄCE RANY NA CAŁYM CIELE. — KLESZCZE, MOSKITY, TERMITY

O warunkach, w jakich walczą żołnierze włoscy w Abisynji dają najlepsze pojęcie rozmowy z chorymi i rannymi, którzy przybyli do Neopola. Bowiem już od tygodnia zgórą na morzu Czarnem, przez kanał Suezki i przez morze Śródziemne idzie fala powrotna.

Jechali na południe ludzie zdrowi, namiętni i pełni przynajmniej po zornej otuchy. Wiwatowali na cześć Duce, śpiewali pieśni żołnierskie. Dziś wracają na północ statki ciche: statki — szpitale, skąd nie dobiega żaden głos, bowiem jęków chorych nie słychać.

Ci chorzy — niema wśród nich rannych i tych, których należało poddać zabiegom chirurgicznym — to ofiary powietrza abisyńskiego, jej wód zatrutych, hałmów malarycznych i ziemi pustynnej — w której roi się od owadów — sprzymierzeńców najstraszniejszych negusa.

Leżą ludzie z zeszywniałymi członkami, z opuchniętymi, jęczącymi ranami. Stonogi wgrzyzają się w ciało białego człowieka, przywykłego do łagodnego klimatu Umbrii, Lombardji lub Toskanji i powodują straszne cierpienia. Obok stonóg armje włoskiej dziesiątkują małe owady: kleszcze. Przy nich wydaje się nasza weseć — wielki wróg żołnierza — jakimś zgola nieszkodliwym sublokatorom. Kleszcze wdrażają się w kark, w dłoń, w każdy milimetr kwadratowy odsłoniętej skóry. Od każdego ukłucia powstają rany ropne i wrzody. Kleszcze wślazą pod paznokcie i nie dają człowiekowi spokoju ani na chwilę. Doremnie próbują nieszczęśliwi zdobywcy Adui wydłubać je spod paznokci i igliami; doremnie w wściekłości kłują się głęboko, opętani nieznosnym swędzeniem i pieczeniem. Kleszcze są uparte. Trzeba duże wody, leków i mydła, by z nimi walczyć. A woda jest tam przecież na wagę złota.

Kolumny generała de Bono przez całe dni przebywały nad graniczną rzeką Mareb. Pierwsi śmiałkowicie, którzy napili się tej wody, lub się w niej wykąpalili — drogo przypłacili swój brak rozumu. Ciężka biegunka po wypiciu wody i krwawe wypiski na ciele po kąpieli oto rezultat kontaktu z milionami wrogich człowiekowi stworów, żyjących w każdej kropce tej i innych rzek abisyńskich.

Pozatem moskity. Kłują w tamtych szerokościach nielitościwie i nie ma na nie sposobu. Dalej mrówki. Nie można spać w namiocie, bo mrówki, gdy tylko śmiertelnie zmęczony żołnierz zasnie — wślazą pod odzież i gryzą stokrót boleśniej niż mrówki europejskie.

Taka mrówka wpija się w ciało i pozwoli sobie głowę oderwać, a żądła z rany nie wyjmie. Mrówki gromadzą się całymi mrowiskami przy kuchniach polowych, przy ciepłym ognisku i przy zapasach mięsa.

Wysokie kopce termitów spotkać można w całej Abisynji co kilkadziesiąt kroków. Żołnierze włoscy rozbijali je i, przekonawszy się, że są puste — używali ich twardej skorupy do umocnienia osłon i na podpory do karabinów maszynowych. Ale gdy zapadła noc, rozlegało się w uśpionym obozie jakby furkotanie odległego motoru samolotu. To termity, które przy pierwszym ataku na swój kopiec skryły się pod ziemię, w głębokie na kilka metrów korytarze i galerje — przysłyły po swoją własność. Termity pożerają wszystko, co ma w sobie celulozę, a więc drzewo przede wszystkim, pozostawiając tylko cienką, jaknajdelikatniejszą błonę po wierzchu. Skrzynki od amunicji rozpadają się jak próchno: każda deska jest od wewnątrz zu-

pełnie przeżarta. Kolby od karabinów, trzonki noży, styliska łopat i t.d. obracają się jakby w lamliwą bibulę drzewną. Walka z termitami jest najtrudniejsza, a termity są najgroźniejsze — bo gdy tamte owady niszczą ludzi, termity niszczą sprzęt wojenny, cenniejszy stokrót od mięsa armatniego. Jedynie lizol im aprosta, ale lizolu za dużo niema w intendenturze armji włoskiej w Abisynji.

Na statku powracającym do Neopola było również wielu chorych na febrę.

Jeden z dowódców armji abisyńskiej oświadczył niedawno: — Naszymi sprzymierzeńcami są upały podzwrotnikowe, choroby i owady. Włosi powinni szkować więcej lekarstw, niż amunicji.

Przez kanał Suezki w ciągu ostatniego tygodnia, według statystyk portowych, przewieziono statki 26.455 żołnierzy włoskich, chorych na malarję, pokąsanych przez owady i zmęczonych klimatem.

LORD PONSONBY, wychowawca i nauczyciel synów królewskich w Anglii zmarł.

Z CAŁEJ POLSKI

KARPIŃSKI U STÓP KRÓLOWEJ WYCHODZTWA POLSKIEGO

Major pilot Stanisław Karpiński, znany ze swych lotów do Azji i Afryki, rozpoczął jako pierwszy z lotników polskich lot Polska — Australia. W przeddzień swego odlotu major Karpiński udał się do Potulic, by pomodlić się u stóp Królowej Wychodźstwa Polskiego, której piękny pomnik znajduje się w parku Seminarjum Zagranicznego. Na intencję lotnika odprawiono Mszę św., a wychowankowie rozpoczęli uroczystą mowę. Lotnik zabral z sobą list Ks. Kardynała Prymasa do kolonii polskiej w Australji.

W 125 ROCZNICĘ URODZENIA FRANCISZKA SMOLKI

W tych dniach odbyło się we Lwowie w sali magistratu posiedzenie Komitetu Obywatelskiego, na czele którego stał prezydent miasta Drojanowski. Komitet postanowił uczcić 125-tą rocznicę urodzin Franciszka Smolki, który przez długie lata był prezydentem parlamentu austriackiego w Wiedniu, potem do sejmiku galicyjskiego i pierwszym prezydentem izby adwokackiej we Lwowie. Umarł w roku 1899. Program przewiduje: w dniu 3-go listopada nabożeństwo w katedrze oraz pochód ze szalandami pod pomnik Smolki na placu Jego imienia.

Mordercy siedmiu osób skazani na śmierć

WARSZAWA, 22.10. (Tel. wł.) Sąd Najwyższy zatwierdził wyrok przeciw trzem potworom mordercom, którzy w czerwcu ubiegłego roku wymordowali w bestjański sposób w kolonii Holodyka, w gm. Wołoskowlia, pow. Włodawskiego, rodzinę Bojarskich. Ofiarą potrójnych morderców padło wówczas 7 osób, oboje rodziców i pięcioro dzieci, w tem najmłodszy, trzyletni synek, Kazimierz. Z całej rodziny ocalało dwóch chłopców. Jan Bojarski oraz brat jego, nieobecny tragicznej nocy w domu.

Morderstwa dokonali wspólnie dwaj znani w okolicy złodzieje Stefan Mielniczuk, Leon Waszczuk oraz syn Bojarskich, Leon. Miał on żal do ojca, że nie daje mu tyle pieniędzy, ile żąda. Z troską swą zwierzył się Mielniczkowi, wnukowi swemu (bratu matki) i ten począł go przekonywać, że sprawę można załatwić, zabijając ojca i całą rodzinę, bo wówczas będzie jedynym spadkobiercą.

W nocy z 14 na 15 czerwca zjawił się Mielniczuk wraz z Waszczukiem w zabudowaniach Bojarskich, dokąd wpuszcili ich potajemnie Leon Bojarski. Omówili narachmiasz plan zbrodni, wypili wódkę i uzbójni w siekierę wsłizgnęli się do stodoły, gdzie spał ojciec z siostrą. Bojarski rozpiął im momentalnie głowy, pomagał mu w

tem Mielniczuk, poczem obaj udali się do przyległej komory, gdzie pomogli mordować Waszczukowi matkę i rodzeństwo Bojarskiego. Po morderstwie zrabowali skrzynię, w której znaleźli kilkadziesiąt złotych i paczkę bezwartościowych banknotów carskich. Nie starczyło więc na wynagrodzenie Mielniczuka i Waszczuka, któremu miało przypaść 200 złotych „wynagrodzenia” za zbrodnię.

Bojarski, na którego odrazu padło podejrzenie, przyznał się krótko do winy i zdradził współsprawców.

W lutym r.b. odbyła się rozprawa przeciw mordercom na sesji wyjazdowej lubelskiego sądu okręgowego we Włodawie. Mielniczuka i Waszczuka skazano na karę śmierci przez powieszenie. Bojarskiego ze względu na młody wiek (liczył lat 19) na dożywotnie więzienie. Sąd apelacyjny w Lublinie wyrok zatwierdził w maju r.b. Od tego wymiaru dwaj skazani na śmierć mordercy złożyli skargę kasacyjną, którą Sąd Najwyższy oddalił.

Wyrok śmierci uprawomocnił się więc. Skazani przebywają w więzieniu na Zamku w Lublinie. Jeżeli p. Prezydent Rzeczypospolitej nie skorzysta z prawa łaski, o którą niewątpliwie obaj się zwrócą — wyrok będzie wykonany w Lublinie w najbliższych dniach.

LUDWIK WOHL

LAWA

Powieść współczesna.

81

— Był dla rodziny tem, czem jest kapitan dla okrętu. Zeszedłby ostatni, nie pierwszy... Zamordował mego ojca, niech mi pani wierzy! Raptem taksówka zatrzymała się.

— Hotel — powiedział szofer.

ROZDZIAŁ XI.

Colette d'Arcis leżała oparta o poduszki, napelnione wodą, i spoglądała w górę.

Powała była szara, beznadziejna szara.

Colette d'Arcis już nie może spać, ciągle jest w chaosie wizyj i majaczeń gorączkowych, gdy rzeczywistość jest zmieszana ze snem, gdy po krótkiej przytomności, przerywanej bólem i nie ludzką rozpaczą, następuje letargiczny bezwład; następnie chwilę przebudzenia pochłaniania sen, w którym przesuwają się urywane obrazy, gdzie jakś okropne mary to się zbliżają, sadzają na piersi i duszę, z niemyim śmiechem zaglądając w oczy — to znów się oddalają; potem wszystko

nagle zapada w czarną otchłań, pełną strasznej, zimnej trwogi.

Czasem bóle młkną, ale od czasu, jak nie dostaje morfiny, to się zdarza rzadko.

Ze względu na serce przestali ją dawać; wie o tem, bo kiedyś słyszała i usmiała się w duchu: Moj serce! Dawno się spuliło. Poco się troszczyć o gaupie serce, jeśli go już niema!...

Mówi rzadko.

Tylko w nocy prowadzi długie rozmowy.

I tylko z mężczyznami: z Charlotem, z Guyem, z Jackiem, z Ettore.

— Do każdego przemawia innym tonem — opowiada, kiwając głową, sour Giovanna starszej siostrze. — I każdego z nich traktuje inaczej. Naprzykład...

— Gorączka mierzona? — Ostro przerywa starsza siostra.

— Trzydzieści osiem i sześć. O dwie kreski więcej niż wczoraj wieczorem.

I z rezygnacją wzrusza ramionami.

Pewnego razu obca siostra, która tu wpadła z ciekawości, odzywa się pocichu:

— Kiedyś musiała być bardzo ładna.

I Colette d'Arcis, naturalnie, to też słyszy.

Gdy głośno rozmawiają o innych postronnych rzeczach — nie nie słyszy.

— Kiedyś musiała być bardzo ładna — powo-

tarza w myśli — kiedyś...

Od czasu jak tużyle, jeszcze nie zdążyła przyjechać się sobie dokładnie.

Oczywiście, tu nie dają lustra, a kółko nie ma wypolerowanych części metalowych.

Ale wie, że jest raz na zawsze wykreślona z liczby kobiet, ponieważ obróciła się w kawał żywego mięsa, pokrytego bliznami, który w każdym mężczyźnie musi wywołać dreszcz zgrozy.

Jeśli wyżyje, może uda się lekarzom doprowadzić ją do takiego stanu, że ludzie będą spoglądali na nią w najlepszym razie obojętnie.

To byłoby triumfem medycyny.

Dlaczego nie dadzą skonać spokojnie, lotry? Dlaczego?

Boże, zmiłuj się nade mną! Pozwól umrzeć!.. Um... rzec...

Potem zazwyczaj następuje atak hysterji.

To już nie są krzyki zapamiętałe, wydobywające się ze zranionego gardła, lecz ochryple, nie samowolne rzeczenie, które otaczającym sprawi niewywołowaną przykrość.

Czasem odmawia modlitwy. Miękkim, niskim głosem.

Właściwie Colette d'Arcis nie modli się, lecz bezmyślnie wymawia słowa i przysłuchuje się im w skupieniu.

(D. a. a.)

Po zmianach w rządzie austriackim

Z DNIA

Rekonstrukcja rządu austriackiego odbiła się głośnie echem w prasie europejskiej. Przypisać to należy temu faktowi, że Austria, aczkolwiek jest państwem małym, stanowi jednak obiekt poważnych trosk politycznych sfer Europy. Zagadnienie bowiem „Anschlusu” nie przestało być aktualne. Wprost przeciwnie. Hitler czeka... ale to „czekanie” jest bardzo podobne do „czajenia się”... Komentarze które się ukazują w prasie niemieckiej na temat zmian gabinetowych w Austrii, najlepiej o tem świadczą. Bardzo uszczupliwie są uwagi „Germanji”, która pisze, że przekształcenie rządu „odbyło się w próżni”, gdyż dokonane zostało „bez udziału społeczeństwa” (?) „Germanja” nie wierzy, aby ta konsolidacja której wyrazem ma być nowy gabinet, przetrwała długo... „Wielka nieznana jest bowiem — pisze „Germanja” — wola społeczeństwa (!) które nie było zapytywane, jak również rozwój wypadków zewnętrznych (?), które są płynne”.

Jak się dokonała ostatnia zmiana w rządzie Austrii?

Dokonała się nagle! Wprawdzie spodziewano się, że naskutek tarć, które od dłuższego czasu istniały w łonie gabinetu, nastąpią pewne zmiany, ale nie myślano, iż nastąpią tak niespodziewanie, i że dotkną wybitnych w rządzie polityków. Ustąpili ministrowie Fey, Neustadter, Stuermer i Reither. Vice-kanclerz Stahremberg i minister spraw zagran. Berger Waldenegg zachowali swoje teki w nowym rządzie. Nowymi zwracającymi uwagę ministrami są przede wszystkim Baar-Barenfels dotychczasowy gubernator Dolnej Austrii oraz Draxler jeden z najwybitniejszych członków „Heimwehry” z których pierwszy został ministrem spraw wewnętrznych, a drugi ministrem skarbu.

Najwięcej komentarzy wzbudziła dymisja ministra Fey'a, przywódcy wiedeńskiej „Heimwehry”. On był tym, który krwawo stłumił rewoltę socjalistyczną w lutym 1934 roku. Według powszechnej opinii major Fey był główną przyczyną nieporozumień w łonie gabinetu. M. in. sprzeciwił się w łonie gabinetu, M. in. sprzeciwił się, kiedy to zamiast spieszyć z pomocą sp. Dolfussowi, rokował ze spiskowcami dla ratowania własnego życia... było i jest przyczyną roszczeń. Mówi się nawet o tem, że sprzyja hitleryzmowi... To wszystko czyniło go bardzo niepopularnym. On też był bezpośrednią przyczyną przyspieszenia rekonstrukcji gabinetu.

W ubiegłą środę, z okazji swoich uroczystości jubileuszowych, wygłosił w Wiedniu przemówienie, atakując ostry sposób politykę niektórych kół austriackich i podnosząc własne zasługi. Chciał się zabezpieczyć, a także chciał się sam pochwalić i uwypuklić swoją rolę i znaczenie w odbudowie nowej Austrii. Może myślał nawet o czemś więcej. W Wiedniu krąży liczne pogłoski na ten temat. Usprawiedliwiałaby je błękaćwiczna dymisja p. Fey'a i jego przyjaciół.

Naogół się stwierdza, że rekonstrukcja gabinetu oznacza *rozmontowanie sta nowiska kanclerza Schuschnigga oraz vicekanclerza Stahremberga*, a w konsekwencji konsolidacja wewnętrzna. W polityce zagranicznej ma ona natomiast oznaczać — zwycięstwo polityki prowojskowej. Kanclerz Schuschnigg w swojej mowie, którą przyrównał „Reichspost”, stwierdził, że kierunek i zamierzenia rządu nie ulegną żadnej zmianie. Polityka wewnętrzna nowego rządu idzie po linii wytyczonej przez sp. Seipla i Dolfussa. Co się zaś tyczy polityki zagranicznej, to kanclerz Schuschnigg oświadczył: „Politykę, którą prowadzi Austria, nie można uważać ani za prowojskową, ani za proangielską: jest ona raczej austriacką, t. j. liczy się z interesami własnego kraju, z uwzględnieniem tak że, wedle możliwości, potrzeb innych krajów, mając na względzie uniknięcie konfliktów, któreby zamęciły ogólną atmosferę”.

Zmiany w gabinecie Schuschnigga mają jednak znaczenie przede wszystkim jako *nowy objazd kierowniczych czynników*, by Austrię uchronić przed Anshlussem i by utrzymać ten jej ustrój, który obecnie posiada. Wyrazicielem tych tendencji jest — prócz Schuschnigga — *przewodzącym vicekanclerz Stahremberg*. — Hitlerowskie Niemcy jego przewodzącym nienawidzą i w jego Heimwehrze widzą najsilniejszą zapórę przeciw Anschlusowi. Nadto Stahremberg, którego dotąd podszano o dążenie do restauracji Habsburgów, okazał ostat-

nio dużą w tej sprawie rezerwę. Doszło do tego, że arcyks. Otto, pretendent do korony, uskarżał się na niego w liście do monarchistów austriackich. W kołach politycznych mówi się, że Stahremberg zmierza do osiągnięcia takiego stanowiska, jakie na Węgrzech ma Horthy, — t. zn. do praw głowy ukoronowanej, choć bez korony na głowie.

Kto wie, czy p. Stahremberg nie sięga po takie stanowisko! Kto wie, czy rekonstrukcja gabinetu i pozbycie się Fey'a nie jest etapem na drodze do tego właśnie celu!

NOWI MINISTROWIE AUSTRIJACCY
Strobl, Draxler i Baar - Baatenfels.

Napreżona sytuacja na Litwie po ogłoszeniu wyniku wyborów w Kłajpedzie

Prasa francuska w wiadomościach z Kowna przedstawia nastroje na Litwie po ogłoszeniu wyniku wyborów kłajpedzkich. Zwycięstwo narodowych socjalistów w wyborach do sejmiku kłajpedzkiego wywołało na Litwie prawdziwą panikę, która znalazła swój wyraz również na giełdzie i w faksie wycofywania wkładów, z banków. Naskutek tego waluta litewska uległa poważnym wstrząsom, tak iż rząd zmuszony był wydać drańskie rozporządzenia dla jej ochrony. Pomimo to, nie ustał jednak odpływ kapitałów, a pokrycie złotem lita może spaść.

„Te wszystkie fakty — pisze „Information” — zdarzyły się właśnie w momencie, gdy gabinet przechodził poważne przesilenie. Premier Tubelis

wkrótce ma podać się do dymisji, a o miejsce po nim toczy się już teraz zacięta walka pomiędzy grupą cywilną z ministrem sprawiedliwości Silingsem na czele, a grupa pułkownika, której przewodzi płk. Rakitis, brataniek prezydenta Smetany. Najwięcej szan ma płk. Neris, h. gubernator Kowna. Z drugiej strony sztab gen. Smetana domaga się, aby ze względu na powagę sytuacji i niebezpieczeństwo zewnątrz sfer władzy przeszedł — resz wojskowych. Grupa ta wysuwa kandydaturę płk. Rakitis na premiera.

Wobec napreżonej sytuacji wewnętrznej i ustawicznie powtarzających się zamieszek chłopskich, prezydent Smetana będzie miał obecnie trud zadanie do spełnienia.

Misja cywilizacyjna Włoch w pojmwaniu Bernarda Shawa

Znakomity pisarz angielski Bernard Shaw ogłasza w „Times” list otwarty, w którym m. in. oświadcza:

„Jako człowiek cywilizowany, a mozęm również jako płacący podatki, pragnę zwrócić uwagę na pewien szereg zagadnień abisyńskiego, o którym zapomnia się w obecnym wojennym podnieceniu. Aby jakkolwiek część kuli ziemskiej uczynić dostępną dla osiedli ludzkich i dla rozwoju społecznego na poziomie wyższym od życia ptaków i zwierząt, potrzebujemy materialną potrzebę stanowi podbudowanie i utrzymanie szosy, zaopatrzonej w wodę i stacje benzynowe.”

Gdy tu byłbyś się dzikusami, zachodzi przykra konieczność przekonania ich że za twórczą potęgą tych, którzy budują drogę postępują siły niszczycielskie, którym się oprzeć nie sposób. Anglia podejmowała taką pracę na całym świecie i w ten sposób stworzyła Imperjum Brytyjskie oraz położyła fundamenty pod Stany Zjednoczone.

Włochy budują w Abisynji drogę, aby kraj skolonizować. Szerep Danakilów czyni wszystko, co może, aby ten proces powstrzymać, zabijając tych, którzy tę drogę budują i tych, którzy ich bronią. Brytyjskie Foreign Office, reprezentowane przez min. Edena usilnie nalega na Ligę Na-

rodów, aby Liga pomogła Danakilom zabijać Włochów, celem powstrzymania budowy dróg i zmuszenia pokonanych Włoch do wycofania, pozostawiając prymitywne szczepy, triumfujące nad europejską cywilizacją.

Upraszczać tę sytuację można powiedzieć, że albo, nasze Foreign Office całkowicie oszalało, albo też jest tak zaślepienie imperialistyczną żądzą, że jest raczej gotowe zrujnować Europę, aniżeli zezwolić na to, aby jakiegokolwiek inne mocarstwo rozszerzyło swe imperjum choćby tylko o jedną stopę szosy nawet wówczas, gdy to rozszerzenie rozważane było przez długie lata w porozumieniach, w których nasze Foreign Office uczestniczyło.

Mimo mego starczego wieku jednak nie jestem takim żalosnym idjoją, aby uwierzyć, że nowoczesny zwycaj nazwania torpedowców, min. blokad, oblężenia, walk i bomb „sankejami” zmienia ich istotę tak całkowicie, że głosowanie za sankcjami jest głosowaniem za pokojem. Rzeczy doszły do tego, że głosowanie za sankcjami jest głosowaniem na rzecz skombinowanego ataku Francji i Anglii na Włochy.

Byłoby bardziej rozumne i ludzkie wrzucić całą Radę genewską do kratek Wezuwiusza.

POLSKA I NIEMCY

Zajmując się losem polskiej mniejszości w Niemczech, „Warszawski Dziennik Narodowy” zwraca uwagę, że jeśli Polska chce obronić naszych rodaków żyjących w Niemczech, ma do tego w ręku odpowiednie środki, gdyż w granicach Polski mieszka sporo Niemców:

„Ta mniejszość niemiecka cieszy się w Polsce nie tylko bardzo szerokiemi, uprawnieniami, ale ponadto w praktyce administracyjnej, wyjątkowemi względami. Nawet część prasy rządowej bije już na alarm powodu ogromnego rozpanoszenia się organizacji hitlerowskich wśród mniejszości niemieckiej w Polsce. Jeśli ten stan rzeczy zestawimy z sytuacją, w jakiej znajdują się nasi rodacy w Niemczech, plan działania nie sunie się sam przez się.”

Nie sądzimy aby zastosowanie chociażby w większej części zasady równorzędności w położeniu naszej mniejszości niemieckiej do tego, z czym się na każdym kroku spotyka polska ludność w Rzeszy, mogło minąć bez wpływu na los tej ludności... Tęba tylko śmiało wejść na tę drogę i konsekwentnem, stanowczem postępowaniem zmusić rząd niemiecki do wyciągnięcia wniosków z nowego stanu rzeczy.”

UMOWA Z GDAŃSKIEM

„Kurjer Poznański” krytykuje podpisaną w dniu 11 bm. umowę polsko-gdańską, kwestionując, jakoby oznaczała ona „normalizację” stosunków, jak to ogłoszono w komunikacie urzędowym:

„Dokumenty z dnia 8 sierpnia i 11 października, podpisane przez przedstawicieli Polski i Gdańska, są świadectwami zaprawdę poważnego zwycięstwa, jakie odniósł bankrut finansowy w rozprawie z Polką. Jak wynika z protokołów, ostatnio podpisanych, Polska niejako legalizuje wszystkie bezprawne zarządzenia Gdańska i zadowala się jedynie „zapewnieniem”, że Senat będzie dążył do przywrócenia „stanu pierwotnego”. Nie dziwne, że w Gdańsku mówi się o wielkiem zwycięstwie, o największym sukcesie w dążeniu do zupełnego usamodzielnienia Wolnego miasta.”

POSELSTWO POLSKIE DO ABISYNJI

P. Ossendowski opowiada na podstawie studjum młodego historyka, Czesława Chławańca, o królu Janie III, że wielki pogromca Turków myślał o pozyskaniu dalekiej Abisynji do koalicji antytureckiej. Nie tylko Abisynję, ale i Persję.

„Do Persji i Abisynji udało się liczne poselstwo. Brali w nim udział Gardziecki, Knab, Kuncecki i Ormianin kamieniecki — Teodor Miranowicz.”

Dużą jednak Janowego poselstwa był poseł nadzwyczajny Polski i przymierzony z nią Wenecji — Ormianin bogaty i tajemniczy, co w typie współczesnego Bazyli Zacharowa i Lawrence'a w jednej osobie — Konstantyn Sulejman de Syri-Zgórski.

Przybywszy do Aleksandrii, poseł polski dowiedział się, że kraj negusa zamknięty jest dla cudzoziemców. Niezrażony tem Miranowicz zaczął działać przez patriarchę aleksandryjskiego i komisarza indyjskiej kampanji — Holendra Justusa van Hauvela. Celem tych zabiegów było pozyskanie władcy Abisynji — Jana dla idei walki z Portą.

Miranowicz powrócił do Ispahanu w Persji, nie narazie nie wskórawszy. Ormianin uczynił jednak niezawodnie wszystko, co było w jego mocy, bo przecież Sobieski przyrzekł odbudowę niezależnego państwa ormiańskiego ze stolicą w Eczmiedzinie.”

Wiadomo z innych dokumentów, że dwaj kupcy ormiańscy i Hauvel przybyli do Aksum i rozmawiali pod jego murami z „abuną”, t. j. biskupem, że ten dostojnik pośredniczył między posłami, a negusem Janem.

ABISYNSKIE DZIAŁKO PRZECIW-
LOTNICZE NA POZYCJI

KĄCIK DLA PAŃ

POTEGA UŚMIECHU

Są różne rodzaje uśmiechu. Jest uśmiech zamykający w sobie całą tkliwość macierzyńskiego serca, z jakim matka pochyla się nad śpiącym maleństwem. Jego uśmiech który wyraża radość powitania i uśmiech, który towarzyszy smutnej chwili pożegnania. Uśmiech, który ma oznaczać zadowolenie i uśmiech pełen ironji czy lekceważenia.

Przeogromne, zapoznane najczęściej bogactwo wymowy kryje w sobie uśmiech człowieka, więc nie wolno nam bagatelizować jego roli życiowej.

Uśmiechnięta pracownica łatwo zjedna sobie sympatię pracodawcy, życzliwy uśmiech zwierzchnika obudzi wiarę we własne siły i zwiększy wydajność pracy podwładnego serdecznym uśmiechem współczucia dodamy otuchy tym, którzy przeżywają ciężkie chwile zwątpień i niepowodzenia.

Nie będzie w tem przesady, gdy powiem: że za pośrednictwem uśmiechu, często więcej zdziałać można, niż niejednym choćby najpiękniejszym przemówieniem i niejedną najmądrzejszą radą.

Zastanówmy się przez chwilę nad tym zwykłym codziennym uśmiechem rzucającym pomost sympatii między nami a naszym otoczeniem i mającym być wyrazem naszej życzliwości dla ludzi.

Pani Janowa która jest właścicielką największego i zawsze najobficiej zaopatrzonego straganu na rynku od 50 lat prowadzi swój handel i ma dużo życiowego doświadczenia — posłuchajmy co nam ona w tej kwestii opowie:

— Jak to pani robi, pani Janowo, że pani zawsze taka czegoś rozradzowana? A klientów to do pani ciągnie, jakby im pani czegoś zadała, z drugiego końca targowiska tu leca?

— Nie dziwota moja pani, człowiek ciągnie ino za tym stołem stoi i z ludźmi gada, z grosza zarobionego od ludzi żyje i to niejedno sobie pomiarował i niejednego się wyuczył.

— W ten kryzysowy czas to wszystkich jakaś zmora gnębi i ani ją zdusić ani o niej zapomnieć, bo gdzie się nie obrócić to wszędzie to samo. Od wyrzekania a smętku aż w powietrzu ciężko.

— A tu, jeszcze na rynek przychodzi i jak dama, za towarem siedzi i myśli, że klient na tę jej dostojność poleci.

— Patrzę ja tuż pobok taka jedna siedzi i targuje, a klóci się a przy swoim obstaje, a na twarzy to ze złości prawie żółta. To ja nie, tylko czekam. Przechodzi kupujący to ja do niego grzecznie, a z uśmiechem „Może szanowny pan u mnie co upatrzy?”

Pokażę co mam, wypytam, co lubi, doradzę a wszystko lekko ze śmiechem, aby nie uprzykrzyć i nie zrazić. Jak w dym gość jutro znów przyjdzie, a nie kupuje nic to chociaż pogawędzi na przejściu i klienta swą mową.

— Mówię pani, ino tym uśmiechem, świętą prawdę wyznaje, bo żadnych innych czarów ani mądrości to ja nienauczona.

Rozmówczyni nasza jest rzeczywistość przemila i nawet jej gadulstwo ma w sobie urok zaradliwej pogody, ale rozstaniemy się z nią aby z innej strony podejść do naszego zagadnienia.

Stoi przy okienku, za którym urzędnik kolejno załatwia stojących w długim „ogonku” interesantów.

— Och te nasze urzędy, ci urzędnicy — narzeka jakaś „załatwiona” przed chwilą interesantka — nawet zapytać się się o nic nie można — „to do nas nie należy” powiadają.

— A co do nich należy, wstam się, moi państwo? Ja tu na nich jeszcze taką skargę wytoczę, że dobrze popamiętają — odgryza się już u wyjścia z lokalu.

Niesympatyczna dama, bardzo niesympatyczna i niemile po sobie pozostawia wrażenie, ale wrażenie to na szczęście nie pozostaje długo.

Tuż przed nami druga interesantka

stoi przy okienku i załatwia swoje sprawy. Ma jakieś kłopoty, czegoś nie umiała dobrze wypełnić, czegoś nie może zrozumieć. Ale pełna zakłopotania prosi o wyjaśnienie z takim miłym uśmiechem że ten sam urzędnik który był przed chwilą przedmiotem takiego oburzenia, uprzejmie daje informacje i odpowiedzi, chociaż istotnie nie ma czasu i sprawy te właściwie do niego nie należą. A uśmiechnięta interesantka odchodzi od okienka szczerze zadowolona, bo załatwiła pomyślnie ważne interesy z którymi sama zupełnie nie umiała dać sobie rady.

To w handlu, w biurze, tak samo jest czy to u krawcowej, czy u fryzjera, czy w gronie naszych znajomych.

A w domu? Każda kobieta wie z własnego doświadczenia, ile ciepła i

pogody wnosi w życie rodzinne jej uśmiech skierowany do męża, dzieci siostry, brata czy też innych domowników.

A dziewczyna, o której się mówi, że jest ani ładna ani ładnie ubrana, ale jest powszechnie lubiana i cieszy się powszechną sympatią, bo ma tyle wdzięku w uśmiechu.

Doprawdy nie doceniaamy roli, jaką uśmiech może i powinien odegrać w naszym życiu. My, kobiety przedewszystkiem powołane jesteśmy do tego, aby stać się jego propagatorkami wszędzie tam, gdzie nawet chwilowo się znajdujemy.

Spróbujmy choćby przez jeden dzień, a przekonamy się ile to nam samym przyniesie zadowolenia, bo uśmiech jakkolwiek zewnętrzny ma taką cudowną władzę, że zazwyczaj rozgadza i wewnątrz człowieka.

Tydzień miłosierdzia w Będzinie

Zebranie organizacyjne

W Będzinie odbyło się zebranie organizacyjne komitetu Tygodnia miłosierdzia. Po omówieniu w ogólnych zarysach obchodu i programu, Tydzień miłosierdzia w Będzinie, ze względu na warunki lokalne, postanowiono urządzić w okresie od dn. 3 do 10 listopada. W pierwszym dniu obchodu, tj. dn. 3 listopada odbędzie się zbiórka uliczna, a następnego dnia przeprowadzona zostanie zbiórka o dzieży i żywności po domach. W związku z tem po mieście będzie jeździł wóz, do którego będą zabierane przednio przygotowane przez ofiarodawców paczki z odzieżą, bądź też prowiantami.

Pozatem projektowane jest urządzenie jakiejś imprezy dochodowej, a w dn. 17 listopada odbędzie się czarna

kawa na dochód Tygodnia.

Po ustaleniu programu, wybrano komitet wykonawczy oraz cztery sekcje. Do komitetu weszli pp.: ks. proboszcz Peche, Białówna, Monsiorska, Jurkowska i Weiman.

Przewodniczącym sekcji propagandowej został rejent Kowalczeński, sekcji zbiórkowej p. Hamankiewiczowa, sekcji imprez p. Kowalczeńska i sekcji odzieżowej p. Szajner.

Komitet wyda odezwę do społeczeństwa, a obecnie tą drogą zwraca się z apelem do mieszkańców Będzina o współudział w szlachetnej akcji i składanie ofiar, w postaci odzieży, żywności lub gotówce na pomoc dla biednych, których zwłaszcza wobec zbliżającej się zimy, nie można pozostawić na pastwie złego losu.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK

24	Dziś Rafała
	Jutro Kryspina
	Wschód słońca 6 m. 21.
	Zachód „ 16 m. 35.

Kina w Sosnowcu grają dziś

ZAGŁĘBIE: Czar młodości.
PALACE: Noc poślubna.
EDEN: „Golgota”.

× MAŁE FERJE W SZKOLNICTWIE. Spowodu przypadających w dniach 1 i 2 listopada Świąt Wszystkich Świętych i Dnia Zaduszniczego, zaś 3 listopada niedzieli, nastąpi w szkolnictwie powszechnym i średnim krótka 3-dniowa przerwa w zajęciach.

× SPRAWA ALIMENTÓW DLA WDO-WY. Sąd Najwyższy orzekł, że obowiązek męża w zakresie dostarczania żonie środków utrzymania nie przechodzi na jego spadkobierców. Wdowa zatem nie może dochodzić od nich alimentów za czas od śmierci męża.

× OTWARCIE NOWEGO WYŻSZEGO KURSU NAUCZYCIELSKIEGO W SOSNOWCU. Związek nauczycielstwa polskiego w Sosnowcu kontynuuje w dalszym ciągu wyższy kurs nauczycielski. Otwarcie kursu w niedzielę dn. 27 października rb. o godz. 10 rano w państw. sem. naucz. w Sosnowcu. Wawel 1. Zgłoszenia kierować należy wprost do seminarium.

× WYMÓWIENIE PRACY. Wapienniki „Brynica” w Czeladzi wymówiły pracę 26 robotnikom, spowodu braku zamówień na wapno.

× ŚPIEWAK Z ZAGŁĘBIA W OPERZE WARSZAWSKIEJ. Znany z licznych audycji radiowych rozgłośni katowickiej p. Franciszek Pacia, baryton, zaangażowany został do stołecznej opery warszawskiej. P. Pacia jest zagłębianinem z Nivki, a kształcił się w śląskiej szkole muzycznej w Katowicach, w klasie śpiewu solowego prof. St. Ślęzaka.

Teatr Miejski w Sosnowcu

Dziś, dnia 24 października o godz. 8.30 Teatr Miejski gra doskonałą komedię muzyczną p.t. „MUZYKA NA ULICY”. Bilety w cenie od 25 groszy.

Jutro, dnia 25 października o godz. 8.30 wiecz. Teatr Miejski gra przebojową komedię J. Devala p.t. „TOWARISZCZ”. Bilety w cenie od 25 gr.

Godziny nadliczbowe PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH

Sąd Najwyższy orzekł, że pracownicy przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe nie mogą opierać swych roszczeń o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na ogólnych przepisach nastawionych o czasie pracy.

Roszczenia te mogłyby być oparte jedynie na przepisach szczególnych, wydanych na podstawie art. 3 ustawy o czasie pracy, który upoważnia ministra opieki społecznej do regulowania tych spraw dla poszczególnych gałęzi pracy, a więc i dla pracowników Polskich Kolei Państwowych.

× PRZED ŚWIĘTEM 11 LISTOPADA W CZELADZI. W Czeladzi z inicjatywy zarządu miast odbyło się organizacyjne zebranie komitetu obchodu święta 11 listopada, do którego weszli pp. burm. Dobrzyński — przew., Tajchman, E. Balażński, B. Wygledacz, H. Szczerbowa i Filipowicz. Do komisji rewizyjnej: Florczyk, Konieczny i Szek. Program uroczystości przewiduje: w przeddzień capstrzyk, 11 listopada o godz. 9 zbiórka przed pomnikiem i wymarsz na nabożeństwo. Po nabożeństwie defilada, a wieczorem akademie w kinie na Saturnie i w sali kina „Czary”.

× ZARZĄD I KOMENDA ZWIĄZKU PODOF. REZ. Koła Sosnowiec-Śródmieście zawiadamia członków, że w dniu 26 bm. o godz. 18.30 odbędzie się w lokalu przy ul. Piłsudskiego 8 otwarcie kursu gazowniawstwa. Obecność i punktualność członków obowiązkowa.

Z UŚMIECHEM.

Henderson

Zgon jego światu smutnemu przypomniał że kiedyś plan się tworzył rozbrojenia. Że w konferencji wieczorną niezłomnie. Z nadziei tamtych nie zostało cienia. I wojen krwawych czas nie bywa rzadzi. Ot, w Abisynji bójka jak się patrzy.

Przewodniczący pańskiego zjazdu. Wierzył, że rozładka pokoju zakwintnie. Że już przeminał wiek krwawych najeżdów. Że zieleni łąki i że pola żytne. Będą się w słońcu nie we krwi kapali. Że innej człowiek szukać będzie chwały.

Z wiary też w świecie zostało niewiele. Ludzkość starą chadza sobie tory. Żnów odbywają się krwawe kapiela. I straszą we śnie wojen przyszłych zmyry. Hasło „rozbrojenie” dziś już nie nie znaczy. Śnać już nie może być nigdy inaczej.

Ko—Stek

Kwoty pokazowe WYMAGANE OD OSADNIKÓW ROLNICZYCH

Emigranci, udający się na podstawie t. zw. kwot pokazowych do krajów Ameryki Południowej i Środkowej, obowiązani byli składać przed uzyskaniem od władz emigracyjnych zezwolenia na wyjazd określone kwoty pokazowe lub ich część. Wobec ostatnich zmian przepisów w sprawie emigracji osadniczej, oraz w celu zapobieżenia przedwczesnemu likwidowaniu gospodarstw lub innych warsztatów pracy, władze emigracyjne postanowiły wydawać zezwolenia na paszporty emigracyjne bez uprzedniego składania tych depozytów. Syndykat Emigracyjny będzie badał wówczas, czy kandydat na emigrantów rozporządza wymaganą gotówką pokazową, oraz czy posiadają pieniądze na koszty podróży.

W podaniach zatem do inspektora do spraw emigracyjnych każdy posażnik obowiązany będzie określić ściśle wysokość gotówki, jaką rozporządzać będzie przy wyjeździe. Podania te będą każdorazowo zwierzytelniane przez przedstawiciela Syndykatu Emigracyjnego.

Pożegnanie kierownika szkoły P. K. KĘDZIERSKIEGO.

W najbliższych dniach opuszcza Sosnowiec znany ogólnie i ceniony pedagog, kierownik szkoły pow. nr. 4 w Sosnowcu p. Kazimierz Kędzierski, który przeszedł obecnie w stan spoczynku. Dzięki zaletom charakteru, cieszył się rzadko spotykaną sympatią zarówno wśród młodzieży, jak i w gronie nauczycielskim, to też na pożegnanie, urządzonem w dniu 19 bm., tj. w sobotę dniawa szkolna ze szczerym żalem żegnała swego kochanego kierownika, dziękując mu za trudny poniesiony dla niej i życząc jak najmilejszego wykorzystania zasłużonego odpoczynku, po długim, bo 35-letnim okresie pracy nauczycielskiej. W imieniu grona nauczycielskiego żegnał ustępującego kierownika długoletni współpracownik p. St. Głowania. P. Kędzierski ze wzruszeniem podziękował diatwie za dowody uznania i sympatii, poczem pieśń okolicznościową w wykonaniu chóru zakończyła tę miłą uroczystość szkolną. Czcigodnemu Zwierzchnikowi diatwa szkolna wręczyła wianki kwiatów, a grono nauczycielskie — pamiątkowy album.

W godzinach wieczornych odbył się bankiet pożegnalny, urządzony staraniem grona nauczycielskiego i opieki szkolnej. Bankiet zaszczylił swą obecnością inspektor szkolny p. St. Luchwicz. W szczerze przemówieniu wyrażono p. K. Kędzierskiemu uznanie za pracę na niwie oświaty i pracy społecznej. Przynawiali: p. inspektor szkolny — z ramienia władz szkolnych, p. Gajewski — przez opieki szkolnej, prefekt szkoły — ks. Stan. Łonaciński i p. Kasprzyk — w imieniu grona nauczycielskiego.

Przemówienie p. kier. Kędzierskiego, w którym podziękował obecnym za współpracę w dziedzinie wychowania młodzieży, jak również za zgłoszone mu pożegnania, dopełniło tej pożegnalnej wieczornicy.

Fabrykacja i eksport franków z Sosnowca

Mieszkanie przy ul. Będzińskiej — Policja na tropie — Pierwszorządnie urządzone zakłady graficzne — Talent Nowakowskiego — Z namowy żydów

Skromne miasto Sosnowiec stanie się obecnie głośnym nie tylko w całej Polsce lecz w Europie, a być może nawet w całym świecie, gdzie tylko dochodzi słowo drukowane.

Sławy tej, niezaszczytnej co prawda, przyporządkowali swemu rodzinemu miastu

BRACIA NOWAKOWSCY,

zamieszkali w domu swych rodziców przy ulicy Będzińskiej 45.

Nowakowscy, jak się okazało zajmowali się wyrabianiem na większą skalę francuskich banknotów 500 i 50-cio frankowych. Aferę tę po zmuszonych dochodzeniach wykrył i zlikwidował wydział śledczy w Sosnowcu, aresztując w tych dniach Nowakowskich oraz ich współników.

Szczegóły tej niecodziennej afery, charakterze międzynarodowym, trzymane są jeszcze w tajemnicy, ze względu na dobro śledztwa. Narazie, po przeprowadzeniu dochodzeń przez władze sądowo-śledcze możemy podać garść interesujących informacji, które rzucają pewne światło na całą tę aferę i jej bohaterów.

W czerwcu b. roku zakwestjonowano we Francji banknot pięciusetfrankowy, który

BYŁ FALSYFIKATEM,

tak doskonale jednak podrobionym, że mógł go rozpoznać z trudem jedynie ekspert. Przeciętny śmiertelnik, nigdy by nie wpadł na myśl, że był to falsyfikat.

Falsyfikat nie rozpoznano nawet w Banku Handlowym w Katowicach, gdzie był on wymieniony na złote. Doskonale podrobiony banknot wydany został wraz z innymi banknotami do Francji i tam dopiero przypadkowo stwierdzono, że jest to falsyfikat.

Po stwierdzeniu, że w obiegu znajdują się fałszywe banknoty we Francji wszczęto odpowiednie kroki i nawiązano kontakt z władzami śledczymi w Polsce, tembardziej, że falsyfikat przywędrował do Francji z Katowic.

W tym samym mniej więcej czasie w ręce wydziału śledczego wpadł banknot pięciusetfrankowy, wyłowiony na czarnej giełdzie.

NA ULICY MODRZEJOWSKIEJ

w Sosnowcu, który po bliższym i dokładniejszym obejrzeniu go sprawiał wrażenie fałszyku, jednakże bardzo precyzyjnie wykonanego. Nasręcały się nawet wątpliwości czy nie jest to banknot prawdziwy.

Po zakwestjonowaniu banknotu w Sosnowcu skomunikowano się natychmiast z władzami francuskimi i zażądano przysłania do Sosnowca banknotu zakwestjonowanego we Francji jako fałszykat, który, jak wiadomo, przeszedł przez kasę oddziału Banku Handlowego w Katowicach.

Po nadesłaniu banknotu z Francji i porównaniu go z banknotem, zakwestjonowanym na czarnej giełdzie w Sosnowcu, okazało się, że są one identyczne i pochodzą z jednego źródła.

Po stwierdzeniu tego faktu władze śledcze miały już w rekach cieniutką nitkę afery fałszerskiej, bowiem wszystko wskazywało na to, że źródło fałszyków znajduje się w Zagłębiu Dąbrowskim lub na Śląsku.

W tym też kierunku zaczęto prowadzić śledztwo. Z wielką energią zwłaszcza zabrał się do prowadzenia śledztwa

WYDZIAŁ ŚLEDZCY W SOSNOWCU

kom. Magasem i kom. Kardasiewiczem, który wykrył już niejedną afery fałszerską na terenie Zagłębia.

Wynikami dochodzenia interesowała władze centralne w Warszawie

oraz ambasada francuska w Warszawie. Dochodzenie prowadzono w porozumieniu z policją francuską, z którą komunikowano się drogą radiową oraz za pośrednictwem poczty lotniczej.

Po czteromiesięcznym dochodzeniu władze śledcze stwierdziły, że źródło fabrykacji fałszywych banknotów znajduje się na terenie Sosnowca, nie zaś afery

SIĘGAJĄ DO LWOWA

Wreszcie przed tygodniem sprawa dojrzała do tego stopnia, że można było przystąpić do likwidacji całej afery. Zawiadomiono natychmiast o tem centralę policji śledczej w Paryżu oraz Bank Francuski. W związku z tem przybyło do Sosnowca dwóch wyższych urzędników policji francuskiej oraz ekspert delegowany przez Bank Francuski.

Po przybyciu do Sosnowca Francuzi wraz z kierownikiem wydziału śledczego kom. Magasem skomunikowali się z prokuratorem Sądu okręgowego w Sosnowcu p. Suskim, który po zaznajomieniu się ze sprawą wydał odpowiednie zarządzenia. Przedstawił ciele policji francuskiej skomunikowali się również z sędzią śledczym p. Saladrą, pod którego nadzorem prowadzona była cała sprawa.

W dniu 19 b.m. policja niespodziewanie

WKROCZYŁA DO MIESZKANIA

jednego z Nowakowskich i opieczętowanego doskonale urządzoną fabrykę fałszyków 500 i 50-cio frankowych.

Aresztowano jednocześnie trzech braci Nowakowskich: Izajasza, Bolesława i Stefana, zamieszkających przy ulicy Będzińskiej 45, Marjana Kolankowskiego, zamieszkałego w tym samym domu oraz Henryka Żółtowskiego, zamieszkałego w sąsiednim domu (Będzińska 43).

Fabryka fałszyków znajdowała się w pokoju Izajasza Nowakowskiego. Była ona doskonale urządzona i zaopatrzona bogato we wszystkie przyrządy i materiały, służące do wyrabiania fałszyków. W mieszkaniu znaleziono najnowocześniejszą urządzoną prasę, służącą do wytłaczania banknotów. Prasą taką nie mogłoby poszczycić się najnowocześniejsze zakłady graficzne w Polsce. Poza doskonale urządzone fabrykę znaleziono cały

ZAPAS FAŁSZYWYCH BANKNOTÓW 500 I 50-CIOFRANKOWYCH.

gotowych do wysłania. Część banknotów była jeszcze nie zupełnie wykonana.

Wykończone i zdane do puszczenia w obieg fałszyki przedstawiały ogromną wartość około miliona franków.

Wszystkich aresztowanych za wyjątkiem Żółtowskiego, po przesłuchaniu ich przez władze sądowe osad-

zono w więzieniu. Żółtowski przebywał na wolności, jednakże znajduje się pod dozorem policji.

Niezwykle sensacyjnie przedstawia się historia powstania spółki fałszerskiej oraz wyrabiania fałszyków i kolportowania ich.

28-letni Izajasz Nowakowski, który był kierownikiem fabryki fałszyków studiował w Belgji i Francji i posiada nawet

DYPLOM INŻYNIERA - TECHNOLOGA.

Podczas swego pobytu we Francji, w Cannes poznał się z dwoma żydami, z których jeden niejaki Izrael vel Feliks Mandel pochodził z Lwowa. Obaj żydzi weszli w bliższy kontakt z Nowakowskim i zaproponowali mu utworzenie spółki fałszerskiej. Żydzi zobowiązali się, dostarczyć Nowakowskiemu najdalej idącą pomoc w urządzeniu fabryki oraz w zbycie fałszyków. Wiedzieli oni, że Nowakowski jest zdolnym młodzieńcem i będzie mógł być doskonałym narzędziem w ich rękach.

W tem miejscu trzeba nadmienić, że Nowakowski opatentował kilka swych wynalazków, a ostatnio pięć pokojowy, służący do spalania trocin. Ponieważ Nowakowski był w niezbyt dobrych warunkach materialnych

PRZYJĄŁ PROPOZYCJĘ ŻYDÓW

i zawarł z nimi umowę.

Po przybyciu do Sosnowca Nowakowski wtajemniczył w swe plany dwóch braci Stefana i Bolesława oraz kolegów Kolankowskiego i Żółtowskiego. Pozyskawszy ich dla fałszerskiej spółki Izajasz Nowakowski skomunikował się natychmiast z Mandlem.

Wkrótce nadeszły ze Lwowa wszelkie materiały i urządzenia do fabrykacji oraz prasa wagi 250 kg. Nadsyłane to było wszystko częściowo, aby nie wzbudzić jakiegось podejrzenia. Gdy nadeszły już wszystkie części prasy, zmontowano ją w pokoju Nowakowskiego i przystąpiono do fabrykacji banknotów. Doskonaleymi pracownikami byli obok Izajasza Nowakowskiego jego braci Bolesław i Kolankowski, którzy z zawodu byli litografami. Stefan Nowakowski, z zawodu rzemieślnik oraz Żółtowski byli siłami pomocniczymi.

Zamieszkała w tym samym domu

RODZINA NOWAKOWSKICH

nie nie wiedziała o fałszerskiej robocie, bowiem obaj bracia mieli osobne pokoje: jeden na parterze, drugi na pierwszym piętrze.

Wyrabiane w Sosnowcu fałszyki wysyłane miały być za pośrednictwem Mandla do Francji, gdzie przez jego współników, również żydów miały być puszczone w obieg.

Pierwszy transport fałszyków, zrobionych w Sosnowcu i wysłanych na-

stępnie do Francji był nieudolnie zrobiony, to też zażądano z Francji lepszego wykonania. Następny transport, przedstawiający wartość prawdopodobnie kilkuset tysięcy franków był wykonany bardzo dobrze i został z zadowoleniem i uznaniem przyjęty przez współników Mandla we Francji i puszczone w obieg.

Doskonale zwłaszcza były zrobione banknoty 50-cio frankowe, których nie mogło rozróżnić najprawiejsze oko. Banknoty 500 frankowe wykonane również bardzo dobrze miały jedynie tę wadę, że barwy ich były cokolwiek blade, od prawdziwych banknotów.

W ostatnich dniach miał być wysłany trzeci transport, najwięcej, który jednak w porę został przejęty przez policję sosnowiecką.

Po ustaleniu,

KIM JEST MANDEL

Jaka rolę odgrywa on w całej aferze wydział śledczy skomunikował się natychmiast z władzami śledczymi we Lwowie, które aresztowały go natychmiast i pod eskortą przesyłały do Sosnowca, gdzie osadzono go w więzieniu.

Podczas rewizji, przeprowadzonej w mieszkaniu Izajasza Nowakowskiego, znaleziono dokumenty fałszerskie, a wystawione na jego nazwisko. Opiewały one m. in., że Nowakowski jest aplikantem adwokackim, sądowym i inne.

Po wykonaniu trzeciego transportu fałszyków prasa, służąca do wyrabiania banknotów, została już częściowo rozebrana, co świadczy o tem, że fałszersze spodziewali się, że wcześniej czy później policja może wpadnąć na ich ślad i dlatego też chcieli być ostrożniejszymi. Było to już jednak

ZAPÓŹNO,

bowiem policja uprzedziła zamiary fałszerszy i w porę ich nakryła.

Śledztwo w sprawie wykrytej afery prowadzone jest w dalszym ciągu i nie jest wykluczone, że zostanie ono rozciągnięte poza Polskę i Francję na teren innych państw, gdyż jak wspomnieliśmy wyżej, afery ta nosi cechy międzynarodowej, zakrojonej na wielką skalę.

Jak się dowiadujemy, onegdaj przeprowadzono powtórny rewizję u Nowakowskich i znaleziono jeszcze różne klisze i t. p.

Aresztowanie trzech braci Nowakowskich było wielkim ciosem dla rodziny Nowakowskich. Ludzi solidnych i cieszących się poważaniem i szacunkiem.

Oprócz aresztowanych braci Nowakowskich jest jeszcze dwóch braci z których jeden jest emerytowanym nauczycielem, drugi zaś absolwentem szkoły budowy maszyn. Nie wiedzieli oni nie o aferze w jaką zamieszani byli ich bracia i nie przypuszczali nawet aby mogli oni zdobyć się na coś podobnego.

Jak się dowiadujemy

AMBASADOR FRANCJI W WARSZAWIE P. NOEL,

który wiedział również o aferze fałszerskiej podczas ostatniego swego pobytu poinformowany został o wynikach śledztwa i bardzo się nim interesował.

Dwaj wyżsi oficerowie policji francuskiej podczas swego krótkiego pobytu w Sosnowcu nie mogli wprost znaleźć słów uznania dla sprawności naszej policji, której pracę mieli możność zaobserwować. Dziwiło ich zwłaszcza, że policja w prowincjonalnym mieście, jakim jest Sosnowiec, posiada tak bogaty aparat śledczy i w każdej chwili może komunikować się z policją w całej Polsce, która pomaga jej w prowadzeniu śledztwa.

Bogata przeszłość młodocianego zabójcy

Jak donieśliśmy przed kilku dniami, aresztowany został przez policję w Dąbrowie 16-letni Czesław Żurek, który wspólnie ze swym ojcem zamordował robotnika Dzińskiego.

Jak się okazuje, Żurek pomimo swego młodego wieku, ma za sobą bogatą przeszłość. Dokonał on mianowicie szeregu zuchwałych włamań i kradzieży na terenie Dąbrowy.

Dokonał on mianowicie następujących kradzieży: owoców i słodczych owocami: Rotmer Poli. artykułów spożywczych ze sklepu Neufelda warto-

ści 275 zł., kradzieży art. spożywczych, wyrobów tytoniowych itp., wart. 500 zł. ze sklepu Frochciewaja; kradzieży drobiu z komórek, 25 zegarków i 3 budzików wart. 150 zł. ze sklepu Fuksbraunera, kradzieży 3 budzików wart. 80 zł. ze sklepu Ksińskiego; kradzieży przyborów szkolnych wart. 200 zł. ze szkoły powszechnej nr. 6, oraz kradzieży manufaktury ze sklepu Hochermana Calki, wart. 250 zł.

Młodociany włamywacz - zabójca przebywa w więzieniu.

Sp. płk. Paślowski

W Nielech zmarł sp. płk. Paślowski, uczestnik walk o niepodległość Polski w armii Hallera. Na pogrzeb, który odbędzie się w dniu dzisiejszym, wyjeżdżają do Kielc liczne delegacje hallerczyków z całego Zagłębia.

—XX—

NA EKRANIE.

Pokaz w kinie

Wczoraj popołudniu w kinie „Zagłębie” odbył się dla zaproszonych gości spośród duchowieństwa, szkolnictwa i miejscowej inteligencji pokaz filmu p. t. „Wyprawy Krzyżowe”. Jest to jedno z najlepszych dzieł znakomitego twórcy „Krońa Królów” i „W ciemności Krzyża”.

W takcie tempo akcji, podniosły nastrój filmu, imponująca wystawa — wszystko to przyciąga na wieży uwagę widza i jednocześnie mówi w sposób plastyczny o polędzie warty, która przed wiekami przysięgała krzyżowcom.

Rzadko interesujący ten film będzie wyświetlany w Sosnowcu dla szerokiej publiczności od 11 listopada.

CHRZĘŚCIJANSKI ZAKŁAD
JUBILERSKI, ZEGARMISTRZOWSKI
I MECHANICZNY

J. Bocianowski i Syn

Dąbrowa Górna, ul. 3-go Maja Ur. 10.

Polecamy w nowoutwartym sklepie w wielkim wyborze wszelkiego rodzaju zegary: ścienne, budzik, zegarki kieszonkowe, na ręce, pierścieni, obrączki, medaliki, lańcuszki, wszelkie biżuterie oraz przedmioty ozdobne na biurka, stoliki i t. p. Przyjmujemy wszelkie reperacje wchodzące w zakres zegarmistrzostwa i mechaniki precyzyjnej po cenach bardzo przystępnych.

Nowy typ płaszcza

W WOJSKU

Z dniem 12 bm. wprowadzono w wojsku nowy typ płaszcza, z przepięsowego sukna barwy ochronnej. Płaszcz jest jednoczęściowy, zapinany na 6 guzików, a do stanu i w rękawach tak luźny, by można było pod nim podpiąć wełnianą lub futro.

Płaszcz ma guziki matowe. Nowością są masuwki na naramienniki dla szeregowców z licznymi, wzgl. umiarkowanymi guzikami. Płaszcz dla oficerów i chorążych są spinane z tyłu; płaszcze te mają naramienniki naszywane, a guziki oksydowane. Na kominie — barwy i emblematy, jak dotychczas.

Doniesienie płaszczy starego typu dozwolone jest do dnia 1 maja 1937 r.

—XX—

× **ZEBRANIE PRACOWNIKÓW PIKARSKICH.** W sobotę, dnia 26 bm. o godzinie 4-tej popoł. w sali Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Sosnowcu przy ul. Marjackiej Nr. 1 (wejście od podwórza) odbędzie się zebranie pracowników pikarskich zwołane przez Związek Pikarzy Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Sosnowcu. Na porządku obrad będzie omawiana sytuacja w pikarstwie.

× **POCZTOWCY ZDOBYWAJĄ POS.** Dnia 20 października 1935 r. oddział pocztowego przysposobienia wojskowego w Będzinie stanął do zawodów o zdobycie państwowej odznaki sportowej, którą zdobyło 25 czynnych członków oddziału. Najlepsze osiągnięte wyniki przedstawiają się następująco: skok w dal 5 m., bieg 100 m. 11 s., rzut granatem 78 m., mierz 10 km. 1 godz., strzelanie 98 pkt. w konkurencji o odznakę II kl. O. S.

× **TARG W CZELADZI ZOSTANIE PRZENIESIONY.** Magistrat czeladzki zamierza zrealizować dawno opracowany projekt przeniesienia tygodniowych targów z rynku. W tym celu zarząd miejski zwrócił się do Związku rolników z propozycją wydzierżawienia terenu na ten cel obok rzeki miejskiej. Związek ustosunkował się przychylnie do tej sprawy, to też jest nadzieja, że już w najbliższym czasie targi znikną z rynku, który zamieniony zostanie w zieloniec. Przytoczy się to w drugim stopniu do upiększenia środowiska czeladzkiego, no i nie pozostanie bez wpływu na podniesienie zdrowotności.

× **USTALENIE TOSAMOSCI ZWŁOK.** Jak doniesiliśmy przed parą dniami, z kopalni wodnego w Miłowicach wydobyto wielką ilość wody. Jak się okazało,

były to zwłoki 21-letniej Jadwigi Sylwestrowej z Szopieniec, umysłowo chorej i cierpiącej na epilepsję. Idąc do Sosnowca wpadła ona do kanału i poniosła śmierć.

× **ZAMACH SAMOBÓJCZY.** 25-letni Piotr Dąbek, zamieszkały w Będzinie

przy ulicy 1 Maja 29 napił się onegdaj we własnym mieszkaniu w celu samobójczym kwasu solnego. Denar w stanie groźnym przewieziono do szpitala w Dąbrowie. Przyczyna zamachu samobójczego nieznana.

Niezwyczajny projekt w sądownictwie opłacania aplikantów przez sędziów

W sferach sądowych żywe zaniepokojenie i liczne komentarze wywołał nowy projekt władz centralnych, dotyczący sposobu uregulowania kwestii uposażenia aplikantów. Jak wiadomo obecnie, przeważająca większość stanowisk aplikantów sądowych jest bezpłatna. Aplikanci pracują nieraz latami całymi bez wynagrodzenia, a wobec znanej sytuacji budżetowej niewiele jest wydatków, by w najbliższej przyszłości los ich mógł ulec zmianie na lepsze. Praca ich przy protokołowaniu rozpraw jest niezmiernie ciężką i wyczerpującą, zwłaszcza że na skutek ostatnich zarządzeń władz sądowych bieg spraw został znacznie przyspieszony przy notorycznym braku personelu sądowego. Rozprawy nierazko trwają od 8 rano do 4 popołudniu, powodując całkowite wyczerpanie zarówno sędziów jak i aplikantów.

Niemniej jednak projekt, w myśl którego Ministerstwo sprawiedliwości zamierza rozwiązać sprawę wynagrodzenia aplikantów jest wysoce niewłaściwy i stwarza możliwość nowych komplikacji. Mianowicie projektuje się, by sędziowie ofiarowywali po 10 — 15 proc. swych uposażeń na fundusz opłacania aplikantów. W ten

sposób aplikanci sądowi mieliby być utrzymywani kosztem sędziów zamiast z funduszy państwowych. Projekt ten, nie mający nigdzie precedensów wytworzyłby sytuację zarówno uciążliwą dla sędziów otrzymujących bynajmniej nie wygórowane uposażenia — zwłaszcza o ile są obciążeni rodzinami — niemnąż zaś dla aplikantów, dla których musiałaby być przykrą świadomości, iż są ciężarem dla swych starszych kolegów — sędziów i że zdani są poniekąd na akcję charytatywną.

Ponieważ w sądzie pracuje także wielu asesorów bezpłatnie, zachodzi ewentualnie możliwość, że obciążenie uposażeń sędziowskich składkami na aplikantów mogłoby w przyszłości być rozciągnięte także i na tę kategorię pracowników sądowych. Doprowadziłoby to oczywiście do absurdalnych stosunków. Personel sądowy winien być w całości opłacany przez państwo, jako instytucje państwowa. Wymaga tego prestiż sądu i interes społeczeństwa, które i tak zmuszone jest ponosić specjalne dodatkowe wprowadzone opłaty sądowe, jakkolwiek ma zagwarantowany bezpłatny wymiar sprawiedliwości.

Warsztaty nielegalne Skutki nadmiernego fiskalizmu

Bezdużny i beznadziejny biurokracizm i fiskalizm doprowadził do tego, iż rzemiosło polskie, mające tak piękną tradycję, stopniowo upada, natomiast coraz więcej rozpowszechnia się chałupnictwo i typ rzemieślnika nielegalnego, jakby konspiracyjnego, który w obrotach przed zachłannością fiskusa i bezmiarem wszelkiego rodzaju ciężyć i opłat, zawód swój prowadzi nielegalnie i w ukryciu.

Wytworzyła się wręcz paradoksalna sytuacja. Z jednej strony zwraca się dużą uwagę na należyte wyszkolenie rzemieślnika i obecnie obowiązują duże wymagania w zakresie rękodzielnictwa, a jednocześnie przez fatalną politykę podatkową, uniemożliwia się rzemieślnikowi prowadzenie samodzielnego warsztatu pracy.

W następstwie takiego stanu rzeczy legalne samodzielnne warsztaty rzemieślnicze stopniowo zanikają, a jednocześnie powstaje coraz liczniejsza armia chałupników, bądź też rzemieślników nielegalnych, którzy bez jakiegokolwiek opłat lub świadczeń prowadzą swe rzemiosło.

A więc wbrew intencjom osiągnięto wręcz odwrotny skutek, gdyż zamiast podniesienia, nastąpił spadek poziomu rękodzielnictwa, no i cały ten proces odbywa się z dużym uszczerbkiem dla skarbu państwa.

Na terenie Zagłębia zjawisko to przybrało duże rozmiary. Dawne większe warsztaty rzemieślnicze przestały istnieć, a miejsce ich zajęły wytwórnie zatrudniające 2—3 pracowni-

ków, przyczem ilość tych warsztatów można policzyć na palcach. Wzrosła natomiast wydatnie liczba chałupników, a jeszcze więcej rzemieślników nielegalnych, prowadzących pracę w swych mieszkaniach, oczywiście bez zezwolenia i uiszczania jakiegokolwiek opłat.

W naszym ośrodku sytuację pogarsza fakt istnienia dużej ilości rzemieślników miejscowych zakładów przemysłowych, którzy skutkiem ograniczenia dni pracy, no i zarobku, szukają z konieczności uboższego dochodu i w zakresie swej specjalności podejmują się wykonywania różnych robót.

Rzecz zrozumiała, iż w tych warunkach mowa być nie może o jakiejś konkurencji, gdyż rzemieślnik, który musi opłacić lokal, wszelkie świadczenia, no i zapłacić czeladnikowi ustalone wynagrodzenie, w żadnym razie nie wytrzyma konkurencji z rzemieślnikiem, nie ponoszącym tych świadczeń.

Istnieją u nas liczby rzemieślnicze, powołane do obrony stanu rzemieślniczego. Niestety, jak dotychczas, instytucje te nie wykazały specjalnej troski o los naszego rzemiosła, obecnie jednak, kiedy tyle się słyszy o konieczności należytej obrony polskiego rzemiosła, sędzić należy, iż liczby rzemieślnicze zwrócą na te bóleczki większą uwagę i podejmą energiczne kroki w kierunku istotnego podniesienia poziomu rękodzielnictwa i ochrony polskiego rzemiosła legalnego przed upadkiem.

Surowy wyrok na defraudantów w olkuskim urzędzie skarbowym

W dniu 22 bm. późno wieczorem ogłoszony został wyrok sądowy w sprawie o nadużycia w urzędzie skarbowym w Olkuszu, sięgające sumy 72 tys. zł.

Po blisko dwugodzinnej czytaniu sentencji wyroku, przewodniczący ogłosił, że oskarżony Marjan Grad skazany został na 7 lat więzienia, oraz sekwestrowanie: Stanisław Janas na

6 lat i Józef Sokolowski na 5 lat więzienia — wszyscy z pozbawieniem praw publicznych na lat 10.

Tytułem grzywny zasądzone od Grada 10 tys. zł., od pozostałych oskarżonych po 5 tys. zł., oraz na rzecz skarbu 17 tys. zł.

Jakób Muszyński został uniewinniony z braku dowodów winy. Co do tego ostatniego, prokurator zapowie-

dział apelację.

Grad został odprowadzony pod zmienioną strażą do miejscowego aresztu, gdzie postawiono przy nim straż, zdradzał bowiem silne zdenerwowanie i rybnął placem.

Pozostali skazani oddani zostali tylko pod dozór policji.

Jak wielkie było zainteresowanie wyrokiem, niech posłuży fakt, że nie tylko budynek sądowny, lecz i jezdnie były zaphane publicznością.

„OPTOFOT”

Sosnowiec 3 Maja 11 Tel. 9-94
największy wybór Radjo odbiorników
na raty i za 6% pożyczkę Narodową

Aresztowanie złodziei I WŁAMYWACZY.

W ostatnich dniach policja powiatu Będzińskiego aresztowała kilku znanych i poszukiwanych włamywaczy.

Dnia 22 bm. komisarz w Będzinie zatrzymał zawodowego złodzieja — włamywacza Wojciecha Rocha, bez stałego miejsca zamieszkania, który dokonał następujących kradzieży: kilkudziesięciu par obuwia na szkodę Estery Piotrowskiej, garderoby i bielizny na szkodę Wencel Kajetana, kilkunastu ubrań ze sklepu Krakowera, oraz artykułów spożywczych ze sklepu Hella. Większość skradzionych rzeczy odnaleziono.

Rocha osadzono w więzieniu.

Tego samego dnia posterunek policji w Grodźcu ujął 27-letniego Stanisława Majkę z Wojkowie Komornych oraz 27-letniego Jana Poddańczyka z Grodźca, którzy dnia 20 bm. skradli z urzędu gminnego w Grodźcu na szkodę urzędnika Ciapały kilkadziesiąt złotych. Obaj włamywacze zostali osadzeni w więzieniu.

Policja sosnowiecka zatrzymała braci Władysława i Jana Jasieńskich, zamieszkałych przy ul. Długiej 2, którzy w nocy z 15 na 16 bm. skradli z piwnicy Wandy Zieleniewskiej przy ul. Rudnej 6 w Sosnowcu większą ilość marynat, konfitur, winy itp. Kilkanaście słoi konfitur i marynat, pochodzących z tej kradzieży, odebrano u pasera w Będzinie.

Zatrzymanii osadzeni zostali w więzieniu.

PROGRAM RADJOWY

RECITAL SPIEWACZY

ADY LENCZEWSKIEJ — SŁAWIŃSKIEJ
Piękną piosenkę wybrała do programu swego recitalu m. 25 bm. o godz. 17.20 śpiewaczka Ada Lenczewska — Sławińska. Będą to pieśni romantyków niemieckich: Roberta Schumana, Hugo Wolffa, P. Comediusa i H. Jensena.

CZWARTEK 24 PAŹDZIERNIKA 1935 R.

6.30 Audycja poranna. 8.00 Audycja dla dzieci. 11.57 Sygnał czasu, hejnał. 12.15 Poranek dla młodzieży szkół powszechnych. 13.00 J. S. Bach: Sonata d-moll (entata) na skrzypce solo w wyk. Adolfa Bueche (płyty). 13.25 Chwilka dla kobiet. 13.30 Koncert 73 p.p. pod dyr. Kazimierza Kanasia. 15.15 Wiadomości giełdowe. 15.17 Wiadomości bieżące. 15.20 Życie artystyczne i kulturalne Śląska. 15.25 Wiadomości o ekspozycji polskim. 15.30 Koncert popularny (płyty). 16.00 Bajka „o kocie w butach” (ciąg dalszy) — opowieść dla dzieci. 16.15 Recital fortepianowy Hanny Doleśkiej. 16.45 „Cala Polska śpiewa” — „Pory roku” — koncert chóru mieszanego „Harmonia” z Myslowic pod dyr. Adolfa Bueche. 17.00 „Podbój Afryki przez Europę”. „Kolonie angielskie i francuskie w Afryce” — odczyt wygł. p. Jan Dąbrowski. 17.15 Koncert zespołu Haliny Adamskiej — Grossmanowej. 17.30 „Kilka słów i wierszy”. „O dziele Rafała Malczewskiego: „Tętno i Podhale” — odczyt wygł. dr. Antoni Wieleczer. 18.00 Recital skrzypcowy Marji Marci. 18.30 „Chryształowy dom rodzinny” — odczyt — wygł. ks. dr. B. Rosiński. 18.45 Koncert reklamowy. 19.00 „Kartkówka poczta”. 19.20 Przegląd prasy. 19.35 Wiadomości sportowe. 19.50 Pogadanki aktualna. 20.00 Muzyka lekka w wyk. ork. Adams Furmańskiego. 20.55 „Obrazki z Polski w wierszach”. 21.00 Teatr Wyobraźni: Premiera słuchowiska oryginalnego R. Sternas: „Kapitan statku Siveking”. 21.35 Nasze pieśni odśpiewa Kazimierz Czekolowski. 22.00 VI Koncert historyczny. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej. 23.05 Skrzynka francuska.

MAŁY MIŁOŚNIK MUZYKI.

Mały Karolek wbiega do gabinetu ojca i pyta:

— Tatusiu, powiedz mi, kogo wolisz: Muzniuszkę czy Szopena?

— Hm... bo ja wiem? Już chyba raczej Szopena...

— Szopena? No to doskonale! Bo przed chwilą właśnie Moniuszko zleciał z fortepianu i rozbił się na drobne kawałki.

§ Z SALI SĄDOWEJ §

KABALARKA Z JÓZEFOWA.

Przed sądem g. d. w Katowicach odwołała 22 bm. Józefa Lachowca z Józefowa (s. Zagorza). Oskarżona we wrześnie o przybycie do mieszkania p. Anny K. w Zawodzie pod Katowicami, proponując postawienie kabaly i gdy zauważyła w pokoju dziecko, o którym dowiedziała się, że jest nieślubne, wyzyskała oszukano tę okoliczność. Zapropowała p. K. usługi swe, celem zmuszenia ojca do zawarcia z nią małżeństwa. Na „kosztach” tych zabiegów pobrała Lachowca od p. K. i za każdym razem naciagała ją na różne kwoty. Pani K. zaprosiła na jeden ze seansów posterunkowego, który oszustkę aresztował. Sąd skazał Lachowca na miesiąc aresztu.

SPRAWA CHOŃSKIEGO I ZIĘTARY

Na wotandzie Sądu okręgowego w Sosnowcu znalazła się wczoraj kilkakrotnie odroczone sprawa Jana Chońskiego i Józefa Ziętarego, oskarżonych o podrywanie autorytetu Spółdzielni kredytowej Zagł. Dąbrowskiego w Sosnowcu.

Prawa i tym razem nie doszła do skutku, gdyż nie stawili się oskarżony Choński, który za pośrednictwem swego adwokata, skierował sądowi odpis świadectwa lekarskiego, z którego wynikało, że jest chory i musi wyjechać na dłuższą kurację do Krynicy.

Sąd, opierając się na orzeczeniu Sądu grodzkiego, który uznał świadectwo to za nieważne, rozprawę odroczył i wydał decyzję za stosowania względem osk. Chońskiego kary. Decyzja ta zapadła w związku z wyjaśnieniami niektórych świadków, którzy oświadczali, że Choński nie stawiając się na rozprawę, umyślnie dąży do odroczenia sprawy.

KRONIKA ZAWIERCIA

× **PRZED ŚWIĘTĄ CHRYSYUSA KRÓLA.** Dorocznym wycieczką zarząd parafjalnej Akcji Katolickiej w Zawierciu urządza święto Chrystusa Króla, które w rb. obchodzone będzie w dniu 27 bm., tj. w nadchodzącą niedzielę. Program uroczystości jest następujący: z. 10 rano — zbiórka stowarzyszeń i organizacji stojących na gruncie katolickim na boisku sportowym TAZ. godz. 10.30 — wymarsz na nabożeństwo do miejscowego kościoła parafjalnego, godz. 11 — uroczysta suma z wystawieniem i kazaniem.

Wieczorem w sali Domu ludowego odbędzie się akademicka i programie następującym: po otwarciu i zagajeniu akademickim ciekawy referat wygłosi dr. Bilik z Sosnowca; śpiew Tow. śpiewaczego „Lil”; deklamacje i na zakończenie sztuczka pt. „Dla Chrystusa” w wykonaniu K. S. M. Z. Początek akademii o godz. 6 wiecz. Bilety na akademie od 20 do 99 gr. Zarząd Akcji Katolickiej prosi organizacje i miejscowe społeczeństwo o jaknajliczniejsze wzięcie udziału w uroczystości.

× **LOS BEZROBOTNYCH W POWIECIE.** Powiatowy komitet Funduszu Pracy w Zawierciu przeprowadza na terenie całego powiatu Zawierciańskiego szczegółową rejestrację bezrobotnych. Uprawnienie do korzystania z zapomóg Funduszu Pracy otrzymują po 50 kg. ziemiaków i pewną ilość soli. Niezależnie od akcji ziemiaczanej w miesiącu listopadzie rb. powiatowy komitet Funduszu Pracy przystąpi do rozdawania węgla.

× **BEZROBOCIE ROŚNIE W ZAWIERCIU.** Wczoraj przyjechała partia bezrobotnych do Zawiercia w ilości około 300 osób, którzy byli zatrudnieni sezonowo przy obwałowaniu Wisły. Powiększa oni kadry bezrobotnych w Zawierciu.

× **WYPŁATY W GOTÓWCE I NATURZE.** Zatrudnieni jeszcze robotnicy na robotach publicznych w Zawierciu przy budowie kolei Zawiercie — Poreba — Siebierz i tutejszego kolejowego otrzymują wynagrodzenie w gotówce i bonami Funduszu Pracy, za które otrzymują żywność. Innowacja ta przyjęta została przez robotników z niezadowolaniem.

× **ZWOLNIENIE SEKRETARZA GMINY W MYSZKOWIE.** Jak się dowiadujemy ze źródeł miarodajnych, dotychczasowy sekretarz gminy w Myszkowie, pow. Zawierciańskiego p. Nestor Józef z dniami 21 bm. w drodze karnej został zwolniony ze swego stanowiska w tejże gminie. Wiadomość o zwolnieniu z pracy p. Nestora wywołała wielkie wrażenie w Myszkowie.

× **Z SALI SĄDOWEJ W ZAWIERCIU.** W d. 22 bm. na ławie oskarżonych Sądu okręgowego w Sosnowcu na sejm wyjazdowej w Zawierciu zasiadli: Jan Sikora, lat 18, zamieszkały na kolonii Żarki, oskarżony o to, że w sierpniu 1934 r. uderzył w głowę i twarz 26-letnią służącą Ja-

dwie Pedzikównę jakimś tępem narzędziem, co spowodowało pęknięcie kości nosowej oraz zezapalenie twarzy i skrzywienie nosa. Jak wynika z zeznań oskarżonego Sikory, pobił on Pedzikównę za to, że jakoby miała ona narzucać mu się ze swą miłością. Sąd po rozpatrzeniu sprawy ogłosił wyrok skazujący Sikorę na 1 rok więzienia z zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat.

× **SAMOBÓJSTWO SYNA GAJOWEGO.** W mb. wózek policyjny w Niegowie.

pow. Zawierciańskiego zawiadomiona została, że w lesie majątku Czarków, gm. Niegowa znalezione zostały zwłoki powieszzonego nieznane go mężczyzny. Jak stwierdzono, były to zwłoki 24-letniego Władysława Kanałki, syna Ignacego, gajowego zamieszkałego w Jaworzniku, gm. Żarki. Jak stwierdzono, denat wyszedł z domu w dniu 19 bm. i odąd ślad po nim zaginął. Przyczyna tajemnicza się na życie nieznana.

panem, przy udziale patroli Estonji, Lotwy i Finlandji.

1-2 lutego: dzień biegów narciarskich o odznakę za sprawność PZ.N.

1-2 lutego: mistrzostwa narciarskie w okrugach woiwiskim i przemyskim. Zawody narciarskie w Bielsku i sokole zawody narciarskie w Rebecie.

2 lutego: zimowe zawody konne o wielką nagrodę Tatr w Zakopanem, bieg zjazdowy Makkaży z hali Boraczej do Miłówki.

3-7 lutego: mistrzostwa saneczkarzkie Polski w Krynicy.

6-9 lutego: mistrzostwa narciarskie w pozostałych okrugach.

8-9 lutego: zawody hokejowe w Zakopanem, zawody narciarskie o memoriał s. p. Wójcickiego w Zakopanem.

14-16 lutego: marz hułuckim zaskakiem II Brygady Legionów i zawody o puchar Beskidów wschodnich.

15-16 lutego: międzynarodowe zawody łyżwiarskie w Zakopanem.

19-29 lutego: kolejowy rajd narciarski wzdłuż Karpat.

21-25 lutego: zawody narciarskie Wilno—Zulów — Wilno.

22-23 lutego: zawody narciarskie o puchar Beskidów w Skrzyszynie.

27 lutego: wyścigi motocyklowe w Zakopanem, otwarcie schroniska na Klimku, połączone z zawodami narciarskimi, wielki konkurs skoków na Baraniej.

29 lutego do 1 marca: bieg zjazdowy na Kondratowej i konkurs skoków w Zakopanem.

8 marca: propagandowy bieg zjazdowy a nowego schroniska pod Czarną Kłewą.

14-15 marca: zawody w kombinacji alpejskiej o puchar Zylbermana.

21-22 marca: zawody w kombinacji alpejskiej na Kondratowej i konkurs skoków w Zakopanem.

22 lutego: zawody pływackie w Jasnem-rówce.

5-6 kwietnia: wiosenne zawody w kombinacji alpejskiej w Zakopanem.

11 kwietnia: „Pogon za łosem” w dolinie Chochołowskiej w Zakopanem.

12 kwietnia: wiosenny slalom w Zakopanem, mistrzostwa zjazdowe okręgu lwowskiego w Czarnohorze.

15 kwietnia: zawody pływackie w Jasnem-rówce, mistrzostwa w kombinacji alpejskiej okręgu warszawskiego w dolinie Chochołowskiej.

—XX—

Mecz z Belgią 16 lutego.

Zarząd PZPN postanowił ostatecznie we wtorek po zastanowieniu się na posiedzeniu i naradzeniu telefonicznym z kapitanem związkowym p. Kałużą, przyjąć propozycję Związku belgijskiego i rozegrać zawody Polska — Belgia w dniu 16 lutego w Brukseli.

Przed zawodami urządzony zostanie w styczniu w Katowicach obóz treningowy dla czołowych piłkarzy.

Matias na czele strzelców ligowych

W rekordzie bramek strzelców ligowych prowadzi obecnie Matias (17 bramek) przed Kryszkiewiczem (16), Szeffliem 13, Niechciem 12, Królem Godem i Kopeciem po 11, oraz Pazurkiem 10.

KS Kazimierz — KS Gwiazda 11:0 (3:0)

Dnia 20 bm. zostały rozegrane zawody o mistrz. kl. C pomiędzy K. S. Kazimierz a KS Gwiazda Sosnowiec z wynikiem 11:0 na korzyść Kazimierza, do przerwy 3:0.

KRONIKA OLKUSZA

× **NADUŻYCIA W SKALE.** Inkasent reżni gromadziej osady Skala koło Ojcowa, Jan Katarzyński przywłaszczył sobie kwotę zł. 1.227, zainkasowaną z uboju. Sprawa zostanie skierowana do prokuratora.

× **OTWARCIE ŚWIETLICY.** Z dn. 1 listopada rb. otwarta zostanie w Olkuszu (budynek spółdzielczy Banku przy ul. 3 Maja) świetlica dla bezrobotnych przez Związek pracy obyw. kobiet w Olkuszu.

× **USTALENIE NAZWISKA MATKI PODRZUCONEGO DZIECKA.** W dn. 23 września rb. pod drzwi posterunku policji w Olkuszu zostało podrzucone kilkumiesięczne dziecko, które oddano do miejscowego szpitala. Matka dziecka w liście znalezionym przy dziecku prosiła przyszych opiekunów dziecka o dobrą opiekę, gdyż w razie znarowania się tegoż przekładaby cały Olkusz. Po dłuższych wywiadach ustalono, że matką dziecka jest Marianna Natalia Bulikowska z Sosnowca, ostatnio zamieszkała w Częstochowie (ul. 7 Kamienie 9). Bulikowska ukrywa się.

Pamiętaj o Funduszu Obrony Morskiej.

ZYCIE GOSPODARCZE

Zarządzenie Ministerstwa Skarbu

W SPRAWIE ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH NA R. 1936

Ministerstwo Skarbu wydało do Izby i Urzędów skarbowych okólnik w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1936. Izby skarbowe zarządzić mają druk odnoszących obwieszczeń i wydać zarządzenia niezbędne do akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. Celem zapewnienia płatnikom należytej obsługi mają być uruchomione kasy pomocnicze, a urzędnicy przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw, muszą być dokładnie zaznajomieni z odnosnymi przepisami ustawowymi.

W przypadku, gdy płatnik — wbrew udzielonym przez urzędnika wyjaśnieniom — żąda wydania świadectwa niższej kategorii, nie należy czynić mu żadnych ustępstw w nabyciu żadanego świadectwa. Urzędnik zamieścić winien jedynie w deklaracji odpowiednią adnotację, poświadczoną przez płatnika własnoręcznym podpisem.

W granicach przyznanych ulg go-

neralnych lub indywidualnych należy wydawać świadectwa niższej kategorii bez wszelkich trudnień jedynie z zeznaczeniem, na mocy jakiego przepisu wydane zostaje świadectwo niższej kategorii.

Płatnicy mają prawo nabywać świadectwa przemysłowe za pośrednictwem pełnomocników, przyczem płatnik może udzielić pełnomocnictwa bezpośrednio na deklaracji, przedkładanej przy nabywaniu świadectwa.

Od płatników pobrać należy do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych 30-procentowy dodatek na rzecz związków komunalnych, o ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw odnośna gmina nie doniesie Izbie skarbowej o niewzięciu niższej stopy procentowej tego podatku. Ponadto pobrane mają być dodatki na rzecz Izby przemysłowo-handlowych i Izby rzemieślniczych oraz na rzecz skarbu państwa 15-procentowy dodatek od należności skarbowych.

Kronika gospodarcza.

NA CENTRALNEJ TARGOWICY W MYSKOWICACH spędzono w dn. od 15 do 21 bm. wólk 30, białki 42, krów 334, jałowek 126, świń 1435, owiec 24, cieląt 321; razem 2112 szt. zwierząt. Płacono w dniu 21 bm. za 1 kg. żywej wagi za nierogaciznę (ceny loco Targowica) łącznie z kosztami handlowymi od 0,85 do 1,45 zł.

ROKOWANIA HANDLOWE Z RUMUNJĄ. Rząd rumuński wypowiedział z dn. 14-go grudnia ub. r. obowiązujący z Polską układ kontyngentowy. W związku z tem rozpoczęła się w najbliższym czasie rokowania o nowy układ. Binto Traktatowa Związku Izby Przemysłowo-Handlowych przeprowadza ankietę w celu zestawienia zamierzonych w Rumunii należności eksportowych polskich, obecnie zaś rozpoczęło opracowanie materiałów negocjacyjnych dla rokowań.

OGROMNY WZROST EKSPORTU SZMALCU I KONSERW MIĘSNYCH. We wrześniu b. r. wywóz bekono, szynki peklowanych, szynki w puszkach oraz peklowanych przetworów mięsnych na rynek angielski utrzymał się mniej więcej na poziomie wywozu w analogicznym miesiącu roku ub. Eksport tych artykułów do W. Brytanji wyniósł 2.079,5 tys. kg, wartości 4.276,7 tys. zł. Z łącz-

nych widać, że ilościowo wywóz ten w porównaniu do cyfr z września 1934 r. powiększył się o 4,3 proc., natomiast wartościowo zmniejszył się o 2,9 proc. Poza Anglią, szynki w puszkach wywiezione do szeregu krajów europejskich i pozoeuropejskich w ilości 244,7 tys. kg. W porównaniu do września roku ub. wywóz ten wykazuje przeszło 3-krotny wzrost (42,6 tys. kg.). Największym odbiorcą szynki w puszkach są Stany Zjednoczone, następnie Afryka północna, oraz Belgia. Bardzo poważną poprawę sytuacji wykazuje eksport wędzonych przetworów mięsnych, konserw i szmalcu. We wrześniu wywieziono do Polski 152 tys. kg. konserw mięsnych wobec 9,3 tys. kg. w analogicznym miesiącu ub. roku. Wywóz tego artykułu do Stanów Zjednoczonych zwiększył się dwukrotnie. Obok Stanów Zjednoczonych największym importem polskich konserw mięsnych jest Anglia. We wrześniu 1934 r. wywieziono około 500 kg. słoniny, szmalcu i innych artykułów pokrewnych. W miesiącu tym wywóz samego szmalcu wyniósł 115,7 tys. kg., wykazuje olbrzymi wzrost w stosunku do roku ub. Największym odbiorcą polskiego szmalcu jest rynek angielski, który pochłoniął przeszło 110 tys. kg. szmalcu.

SPORT i WYCHOWANIE FIZYCZNE

Bogaty program

SEZONU ZIMOWEGO.

W Krakowie obradowała konferencja porównawcza sportów zimowych, która uchwaliła program najważniejszych imprez sportowych w sezonie zimowym.

Program ten przedstawia się następująco: Od 28 listopada do 8 grudnia: olimpijski obóz hokejowy w Katowicach. W ramach obozu odbędą się dwa mecze z jedną z drużyn austriackich i dwa mecze z jedną z drużyn węgierskich.

Od 14 do 15 grudnia: otwarcie sezonu narciarskiego we Lwowie i Zakopanem.

20 do 26 grudnia: zawody narciarskie w Zakopanem, otwarcie toru łyżwiarskiego i hokejowego oraz zawody saneczkarzkie w Zakopanem.

22 grudnia: mecz hokejowy z BSC Berlin w Katowicach.

25-26 grudnia: popisy łyżwiarskie i zawody hokejowe w Krynicy.

26 grudnia: narciarski bieg sztafetowy w Wiśle.

28-29 grudnia: międzynarodowe zawody hokejowe w Zakopanem.

29-31 grudnia: konkurs skoków na Kro-

kwi i bieg sztafetowy 4×10 km. w Zakopanem.

31 grudnia: zawody saneczkarzkie w Zakopanem.

1-6 stycznia: międzynarodowy turniej hokejowy w Krynicy.

4-6 stycznia: otwarcie sezonu narciarskiego w Wiśle, międzynarodowe zawody narciarskie w Zwardoniu, międzynarodowe zawody łyżwiarskie w jeżdżi sztucznej o mistrzostwo Zakopanego i drużynowy konkurs skoków w Zakopanem.

5-6 stycznia: akademicki mecz narciarski Polska—Austria i mistrzostwa okręgu krakowskiego (miejscowość nieustalona).

8-16 stycznia: ogólnopolskie zawody konne w Zakopanem pod protektorem P. Prezydenta R. P.

9-10 stycznia, 18 i 19 stycznia: narciarskie mistrzostwa okręgu podhaleńskiego w Zakopanem.

Od 19 stycznia do 16 lutego: wyścigi konne w Zakopanem.

19-20 stycznia: mistrzostwa saneczkarzkie w Krynicy.

22-26 stycznia: XVII międzynarodowe mistrzostwa Polski w narciarstwie (miejscowość nieustalona).

29 stycznia: międzynarodowe popisy łyżwiarskie w Krynicy.

1 lutego: bieg patroli strzeleckich w Zako-

Nagrobki chrześcijańskie na cmentarzu buddyjskim

W miejscowości Goryo, na wyspie Kiuszu, wchodzącej w skład archipelagu Amakusa, dokonano niezmiernie ciekawego odkrycia.

Pewien archeolog w badaniach swych przypadkowo natrafił na starożytnie groby chrześcijańskie, pochodzące z pierwszych czasów Kościoła katolickiego w Japonii. Ogółem odnaleziono 379 nagrobków w Goryo. Prócz tego natrafiono w sąsiednim mieście Saitou na 110 innych śladów kultury

chrześcijańskiej. Ponieważ na nagrobkach tych na pierwszy rzut oka nie widać było żadnego śladu religii chrześcijańskiej, przez długie wieki stulecia pozostawały w zapomnieniu, uchodząc wśród ludności miejscowej za groby buddystów. Dopiero przy bliższym badaniu okazało się, że na większości grobów widnieje wyryty mały znak krzyża. Najstarszy z tych nagrobków pochodzi z roku 1574.

Jak wiadomo, w XVI wieku cały archipelag Amakusa był zamieszkiwany wyłącznie niemal przez nawróconych na katolicyzm tubylców. W latach 1591—1600 oo. Jezuitów posiadali tam nawet własną drukarnię, którą następnie, podczas przesładowań, jakie nastąpiły, przeniesiono do Nagasaki. Późniejsze wieki były okresem przesładowań i tępienia chrześcijaństwa. Obecnie ludność archipelagu znów powraca na łono Kościoła powszechnego.

OFIARY

Spowodu mego karygodnego zachowania się w dniu 16 b.m. przed kaplicą w Niemcach przeproszam osoby, dotknięte wtedy mem postępowaniem, a wyrażając jednocześnie swe ubolewanie, składam na budowę szpitala dziecięcego w Sosnowcu zł. 10 — (dziesięć) J. Kusmierczyk.

P. mg. Zygmunt Turski 1-go Maja 16 (apleka) przeznacza po 1 zł. miesięcznie na szpital dziecięcy w Sosnowcu do dysp. Tow. Lek. za pierwszy kwartał wpłaca zł. 3.

OBRONA PRZECIWDZGAZOWA W JAPONII.
Japońskie dzieci szkolne w maskach.

WĘDLINIARNIA

Pani w kapeluszu — 7475
Czy biedaczka boss
Wasyś kupują wędliny
Z czystej wieprzowiny
na Warszawskiej u **Kossa**
Ceny niskie. — Obsługa pierwszorzędna.

**ZAWSZE
MODNE
TKANINY
GRAJCAR
WYKWINTNE
PŁASZCZE
DAMSKIE
SOSNOWIEC
MODRZEJOWSKA róg Targowej**

**Podstawą powodzenia kupieckiego
jest należyte oświetlenie wystawy
sklepowej i piękne jej urządzenie.**

DROBNE OGŁOSZENIA

LOKALE

LOKAL BIUROWY

narożny pierwszorzędny punkt Sosnowca — pierwsze piętro 5 pokoi około 200 mtr. kw. od 1 listopada wynajmujemy Piłsudskiego 16 7181

4 POKOJE

z kuchnią, spiżarnią, nowoczesny komfort, 1 piętro do wynajęcia w Sosnowcu. Wiadomość w Administracji. 7226

POTRZEBUJE

pokój z kuchnią — Zgłoszenia „Kurier Zachodni” pod „Solidny” 7506

1 POKÓJ

z kuchnią do wynajęcia. Mieszkanie słoneczne. Pogoń, Zgoda 3. 7575

MARYNATY

konserwują tylko

octy Spiessa

sprzedają wyłącznie

w Składzie aptecznym

M. JAGIELŁOWICZA

SOSNOWIEC

3-go Maja 7.

6158

3 POKOJE
z kuchnią i wygodami do wynajęcia Zeromskiego 12. 7026

2 POKOJE

kuchnia, wygodny słoneczny balkon w nowym domu i pokój z kuchnią bez wygod do wynajęcia od 1.11 Sosnowiec, Moniuszki Nr. 2.

3 POKOJE

kuchnia przedpokój — spiżarnia zaraz do wynajęcia Daleka 44. 7511

KUPNO i SPRZEDAŻ

CHRYZANTEMY

wielko i drobno kwiatowe po cenach przystępnych poleca zakład ogrodniczy A. Skiba, Dąbrowa Gór. ul. Dąbrowskiego 15 tel. 1-46. 7514

LAMPKI NA GROBY

w różnych kolorach poleca P. Kolton — Hale Rozwoju, Sosnowiec, Modrzejska Nr. 50 7560

FUTRA

przeróbki futra, garnitury, palta, miodki szkolne poleca na dogodny spłaty

WAJNRYB

Dąbrowa, Sobieskiego 17. Tel. 5-29.

Lampki na groby
żelazkowe - szklane
Palmiki i Znicze „Polo” świece

„SIŁA”

Sosnowiec, Hale Rozwoju. Nalewanie lampki grobowych Hurt! — Detail! 7471

Wypieki konserwuje

marynaty

OCET „MONOPOL”

J. Komieza Zadać

ważdziel! Przedstawiciel: Antoni Olszowski

Dąbrowa, Sobieskiego

Nr 7 5949

GABINET MĘSKI

orzechowy, wykonanie pierwszorzędne i radio 3 lampowe z gramofonem okazynie do sprzedania. Wiadomość w Administracji „Kuriera Zachodniego” 7478

S Z A F Y

z żaluzją, salonik wiedeński, maszyna Singer gabinetowa i dużo innych gustownych przedmiotów po deca B. Blotkewski Handel mebli nowych i używanych Sosnowiec 3 Maja 7. 5967

ZGUBIONE DOKUMENTY

BABKIEWICZ ALEKSANDER zgubił zaświadczenie wojkowskie wydane przez gminę Bohrowniki. 7415

Magazyn Bławatny

M. Kępiński

Będzin, Kółkajta 36

połącza:

Materiały zimowe

FLANELE

AKSAMITY

WEŁNY i t.p.

POSADY i PRACE

MANIKURYSTKA

młoda z dobrą po czatkami, ondulacją szuka posady od 1 listopada b.r. Zgłoszenia do Adm. K. Z. pod „Zdoina”.

Różne

POLOWANIE

Autobusy wynajmuje Tow. „Autoruch”. Sosnowiec, 1 Maja 25 — tel. 5-36. 5938

FOTOGRAFIE

na pomniki wiecznotrwałe, wykonanie artystyczne Mieszkowska, Sosnowiec, Piłsudskiego 20. 5948

ZAKŁAD

TAPICERSKI

Piotr Tomczyk, Sosnowiec, Nowopogońska 19. Poleca nowoczesne otomany, tapczany, fotele kanadyjskie. Robota pierwszorzędna. Ceny konkurencyjne! Warunki dogodne. 7010

MASAZYSTKA

dyplomowana Biegaj-ska powróciła z Kryniczy. Zgłoszenia W.P. Kucharski Sosnowiec 3 Maja 8. 7579

ZAPOWIEDZ

Podaje się do publicznej wiadomości, że chcąc zawrzeć związek małżeński Stanisław Chojnacki z Zawiercia mechanik, ul. Towarowa 18 i rożni Zofia Mackowiak zamieszkała w Poznaniu, ul. Żydowska 2. Ktoby wiedział o jakich przeszkodach prosię zawiadomić Urząd Cywilny w Poznaniu w przeciągu 15 dni. 7515

— To straszne, jak dzieci są teraz rozumu szpeczone!
— Czy to pani pies?
— Nie, ale mój rondel...

Czy starszy mężczyzna ma prawo kochać młodą dziewczynę?

Odpowiedź na to pytanie jest film p.t.

Czar młodości

w rol. gl. Sylvia Sidney i Herbert Marshall.

W nadprogramie: Tygodniki Pata.

Wkrótce: „BENGALI”

KINO ZAGŁĘBIE

KINO „Palace”

w Sosnowcu ul. Warszawska 2.

Dwie największe gwiazdy ekranu!
Anna Sten i Gary Cooper
w dramacie z życia emigrantów polskich w Ameryce p. t.
„Noc poślubna”

KINO EDEN

DZIS
Gigantyczne arcydzieło filmowe ilustrujące żywot i mękę Jezusa Chrystusa

„GOLGOTA”

reżyser Julian Duvivier, — w roli gl. Robert Le Vigan, Jack Gabin, Harry Baur i inni.

Początek seansów: 16.15, 18, 19.45 i 21.30.

Uprasza się Sz. P.T. o przybywanie na początek seansów.

Ważne dla Sosnowca i okolicy!

Zaszczytnie znany w całej Polsce specjalista z długiuletnią praktyką **M. TILLEMANN** z Krakowa, ul. Szlak 39, wynalazca nowego systemu opatentowanych bandażi, stosujący je z najlepszym i najradzykalniejszym skutkiem na różnego rodzaju najniebezpieczniejsze i najzastęszaleze

PRZEPUKLINY

(raptury) u Pań, Panów i dzieci ze złoc. lek. nawet w wypadkach, gdzie różnego systemu bandaż nie pomógł, przyjeżdża do Sosnowca i będzie przyjmował od 28 — 31 października b. r. włączmie, w Hotelu Centralnym, ul. 3-go Maja 11, od godz. 2.30—5 popoł. w Katowicach nieodwołalnie tylko do soboty dnia 26 października b.r. włączmie w Hotelu „Savoy” ul. Marjańska 4-6, od godz. 2-5 popoł. Zadzwoń informacyj i wyjaśnien bezpłannie z Krakowa! 7592

— Co? Pan mi chce sprzedać pigułki przeciw bólowi głowy? Ależ pani! Mnie głowa wcale nie boli!

SOSNOWIEC, Redakcja: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. 64. Skrytka poczt. 62. Administracja: Piłsudskiego 4. Tel. 73.

Redakcja naczelny przyjmuje od godz. 11 — 1 i od 6 — 7.

Rękopisów redakcja nie zwraca.

Oddziały „Kuriera Zachodniego”:

BEDZIN, Małachowskiego 7. — CZĘŁADZ, J. Dembiński, Staszica 16. — DĄBROWA GÓRNICZA, Krótka 11. — GRODZIEC, kiosk p. Łacińskiego. — KIELCE, Sienkiewicza 43. — ŁĄŻY, Władysław Jaworski. — OLKUSZ, Rynek, kiosk p. Kordasewskiego. — STRZEMIĘSZYCE, księg. W. Baginśkiej. — ZAWIERCIE, 3-go Maja 25. — ZĄBKOWICE, kiosk p. Krupy. — ŻARKI, F. Nuszberg. — MYSZKÓW, kiosk St. Jaworskiego.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. STEFAN ARNOLD. — Druk „KURIER ZACHODNI” w SOSNOWCU PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYJEWSKI